

HOLOUBKOVSKÝ ZPRAVODAJ

podzim – zima – jaro
2021/2022

Číslo 1

Ročník XXIII.

Zdarma

Obecní úřad informuje

- Veškeré informace o dění v obci včetně fotografií z jednotlivých akcí najdete na internetových stránkách www.obecholoubkov.cz.
- V suterénu budovy DPS je umístěna pamětní síň obce, která obsahuje historické materiály a fotografie o naší obci, sportu, kultuře atd. Zájemci o prohlídku se mohou obracet na OÚ.
- Na okraji lesa u „Titlů“ funguje skládka větví, které jsou v pravidelných intervalech štěpkovány. Žádáme občany, aby na tento prostor ukládali pouze očištěné větve vhodné ke štěpkování. Pro odkládání trávy, lupení, kořenů a jiných biologických materiálů využijte modré kontejnery s označením „Bioodpad“. Všichni občané mají dále možnost si zdarma zapůjčit výkonný štěpkovač na trávu, listí a větve do průměru 7 cm, přičemž nadrcený materiál nemusíte nikam odvážet, ale můžete ho uložit do kompostéru na své zahradě. V případě zájmu neváhejte kontaktovat obecní úřad.
- Rezervace víceúčelového hřiště u Sokolovny přijímá správce na tel.: 728 208 601 či na e-mail: hristeholoubkov@gmail.com. Veškeré informace včetně provozního řádu a ceníku jsou k dispozici na obecních internetových stránkách.
- Do centra naší obce byla umístěna samoobslužná prodejní boudička, do které Farma Liblín s.r.o. pravidelně doplňuje vlastní produkty, především slunečnici, líněné semínko, vojtěškové bloky, řepku (pro rybáře), lesknici, nahý oves a jejich směsi, seno, slámu, obilí a další dle sezónní nabídky. Vše je připraveno v malých baleních pro drobnochovatele za jednotnou cenu 30,- Kč.
- V pátek 10.9.2021 se v restauraci Na růžku konalo zajímavé povídání a zhlédnutí filmových a fotografických dokumentů z května 1945, kdy se Holoubkov stal součástí historických událostí konce 2. světové války. Setkání uspořádal náš spoluobčan p. Petr Gaman a poutavý komentář k promítaným materiálům doplnil historický nadšenec p. Marcel Beran.
- V neděli 3.10.2021 uspořádal kulturní výbor zájezd do Divadla Pluto v Plzni na komedii Splašené nůžky. Představení s kriminální zápletkou si všichni účastníci náležitě užili včetně občerstvení jak v samotném divadle, tak v blízké kavárně a cukrárně.
- V pátek a v sobotu 8. a 9.10.2021 se uskutečnily volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. V naší obci k volební urně dorazilo celkem 767 voličů, což znamenalo volební účast 66,5 %. Nejvíce hlasů obdržela kandidátní listina ANO 2011 - 235 hlasů, následovaná koalici SPOLU (ODS, KDU-ČSL a TOP 09) - 172 hlasů, koalice PIRÁTI a STAROSTOVÉ - 82 hlasů, SPD - 72 hlasů, KSČM - 56 hlasů, ČSSD - 49 hlasů, PŘÍSAHA Roberta Šlachty - 42 hlasy a Trikolora Svobodní soukromníci - 23 hlasy. Ostatní kandidující strany a hnutí neobdržely více než 7 hlasů.
- V sobotu 30.10.2021 se v naší obci po poměrně dlouhé době konala svatba. Na obecním úřadě oddal starosta obce za účasti matrikářky z Městského úřadu v Rokycanech Markétu Kratochvílovou, která se provdala za Jaroslava Kreuzera.

Novomanželům přejeme hodně štěstí, zdraví a mnoho spokojených společných let!

- S účinností nových jízdních řádů veřejné dopravy došlo v prosinci po více než 10 letech k opětovnému **otevření pokladny na vlakovém nádraží v Holoubkově**. Původní pokladna byla uzavřena při provádění velké investiční akce Optimalizace trati Zbiroh - Rokycany. Nově otevřená vnitrostátní pokladna provozovaná společností České dráhy a.s. je zařazena do systému Integrované dopravy Plzeňského kraje, tudíž kromě nákupu jednotlivých jízdenek na vlak je v této pokladně možné provádět i veškeré operace s Plzeňskou kartou (dobýjení předplatného, výměna karet apod.). V pokladně je možné platit kromě hotovosti i platební kartou. Společně s pokladnou byla znovu otevřena i vytápěná čekárna pro cestující včetně WC. Provozní doba pokladny a čekárny je: Po - Pá 5:40 - 19:10 hod., So - Ne 6:40 - 19:10 hod. Web: <https://www.cd.cz/stanice/holoubkov/5473185>, tel.: 606 920 112. Otevření pokladny pro cestující znamená nutnost zakoupit si jízdní doklad před nástupem do vlaku, ve vlaku již bude nákup jízdního dokladu zpoplatněn přírůžkou dle platného ceníku ČD.
- Od začátku letošního roku došlo k velké změně při vyhledávání a půjčování knih z místní knihovny. Ta totiž využila možnost připojit se k **regionálnímu knihovnímu systému Koha** provozovaného Městskou knihovnou Rokycany, v němž jsou evidovány všechny knihy dostupné v naší knihovně. Každý si tak může celý knihovní fond naší knihovny prohlédnout on-line na těchto stránkách: <https://holoubkov.katalog.rokyknih.cz/>. Knihy lze vyhledávat podle různých kritérií (žánr, autor, jazyk, období, ...), je zde rovněž uvedena informace o aktuální dostupnosti konkrétní knihy. Knihu si tak lze dopředu z pohodlí domova najít, čímž odpadne nutnost fyzického vyhledávání knih v regálech přímo v knihovně. Čtenáři registrovaní v knihovně mohou od paní knihovnice získat přihlašovací údaje, na jejichž základě si mohou vybranou knihu také rezervovat a při návštěvě knihovny ji budou mít již připravenou k vyzvednutí. V případě opětovného zhoršení pandemické situace či v případě, že čtenář není schopný vzhledem ke svému zdravotnímu stavu do knihovny dojít, může paní knihovnici požádat o donášku knihy až domů. Věříme, že tato služba zpříjemní využívání služeb knihovny a přiláká nové čtenáře.
- Závěr roku 2021 a začátek tohoto roku byl opětovně poznamenán omezujícími opatřeními vyhlášenými kvůli epidemii koronaviru, proto se nemohly uskutečnit naplánované tradiční kulturní akce jako drakiáda, halloween, mikulášská nadílka, zpívání pod vánočním stromem ani adventní zájezd do Síně slávy českého hokeje umístěné v O2 aréně v Praze, na jejíž expozici se m.j. podílela i naše spoluobčanka p. Helena Pinkavová. Zlepšující se situace našetřít dovolila, že jsme se po roční pauze opět mohli v sobotu 26.2.2022 potkat při tradičním Masopustním průvodu obcí, který byl zakončený ve dvoře Hotelu Bělohávek. Zde si mohli účastníci zakoupit masopustní lahůdky a večer pak všichni strávili při posezení v místních restauracích.

- Hned 3 humanitární sbírky potřebných věcí uspořádal sociální výbor v průběhu letošního jara, a to 9.3., 23.3. a 1.6.2022. První dvě byly zaměřeny na pomoc ukrajinským občanům, kteří uprchli ze země zmítané válečným konfliktem, při nichž se vybíraly spacáky, karimatky, deky, hygienické potřeby a trvanlivé potraviny. Třetí byla tradiční sbírka použitého ošacení pro Diakonii Broumov. Děkujeme všem občanům, kteří do sbírek přispěli!
- V sobotu 9.4.2022 se na obecním úřadě sešly děti z celé obce, aby zhlédli představení Zlatovláska v podání loutkového divadla Třemošná.
- Klub seniorů hledá nového člena, který by nadále zajišťoval pořádání autobusových zájezdů po českých památkách. Zájemci mohou kontaktovat p. Zajíčkovou na tel.: 721 546 814 nebo na e-mailu: zajickovimam@seznam.cz.
- Český svaz žen, z.s. informuje, že v naší obci byla založena nová Základní organizace ČSŽ Holoubkov - Mýto. Předsedkyní byla zvolena p. Silvie Corelis, místopředsdkyní pak p. Kristina Fialová, e-mail: fialova@csz.cz. Svaz rád uvítá nové členky, veškeré informace jsou na www.csz.cz.
- Již více než 13 let poskytuje naše obec pro své občany **terénní pečovatelskou službu**, jejímž hlavním cílem je maximálně prodloužit pobyt klientů v jejich přirozeném domácím prostředí bez toho, aniž by se museli stěhovat do pobytových sociálních zařízení. Když tato služba v roce 2008 začínala, byla zajišťována pro několik málo osob v budově DPS jednou pečovatelkou v důchodovém věku formou dohody o provedení práce. V současné době se počet klientů pečovatelské služby stabilně pohybuje již okolo 30 a pandemie koronaviru ukázala, jak důležitá tato služba ve skutečnosti je. Obec se proto v letošním roce rozhodla poskytování pečovatelské služby dále zkvalitnit a za tím účelem jsme realizovali 2 důležitá opatření. Od února jsme přijali do pracovního poměru další plně kvalifikovanou pečovatelku, která tak bude moci plnohodnotně zastoupit stávající paní pečovatelku v době její nepřítomnosti, např. z důvodu dovolené, nemoci či účasti na povinných školeních. Dále jsme na začátku března pořídili zcela nový užitkový vůz Volkswagen Caddy, který bude sloužit plně pro účely zajišťování nutných pečovatelských úkonů - ať už se jedná o rozvoz obědů, nákupy či dopravu klientů k lékaři a na úřady. Vozidlo bylo financováno prostřednictvím 5letého operativního leasingu s tím, že leasingové splátky budou uplatněny v rámci každoroční státní dotace na poskytování sociálních služeb. Pokud i vy již nezvládáte péči o vlastní

osobu či rodinného příslušníka a potřebujete s určitými úkony každodenního života pomoci, neváhejte se obrátit na obecní úřad. Pečovatelskou službu poskytujeme na celém území naší obce, ale také v okolních obcích Volduchy a Medový Újezd.

- Na jaře zakoupila obec nového pomocníka na sekání zelených ploch v obci, a to svahový mulčovač BENASSI. Ten je určen především pro sekání nerovných a nepřístupných ploch včetně svahů, dokáže si poradit i s vysokou či již přerostlou travou, dokonce i když je ještě mokrá po dešti. Díky plovoucímu systému se 60 kladiv je schopen posekanou travu kvalitně zmulčovat. Cena stroje činila 466 tis. Kč.

Slovo starosty obce

Milí spoluobčané,

dovolte mi, abych vás opět po čase oslovil z tohoto místa a pokusil se zrekapitulovat, co se v uplynulém období v naší obci událo a zrealizovalo. Část tohoto Zpravodaje se věnuje ještě závěru loňského roku, který nám již podruhé v řadě připomněl, že opravdu nejsme „pány“ tohoto světa, že nežijeme na nějakém izolovaném ostrůvku ve střední Evropě a že naše životy do

velké míry ovlivňují vnější okolnosti, které jsou na nás samých zcela nezávislé. Mluvím samozřejmě o epidemii koronaviru a na ní navázaná opatření, kterými jsme se snažili její postup přinejmenším zpomalit. Tím nejspokutnější je, že mnoha lidem

epidemie navždy sebrala jejich blízké, kamarády a známé. Nevyhnulo se to bohužel ani naší obci, kde vloni zemřelo nejvíce lidí za poslední desetiletí. Myslím na všechny z vás, které to postihlo, a je mi to moc líto. Dalším lidem tato nemoc přinesla závažné komplikace a mnohdy i dlouhodobé následky na jejich zdraví. Velmi výrazně epidemie ovlivnila i chod naší základní a mateřské školy, ve které se střídala prezenční a distanční výuka, nařizovaly karantény pro jednotlivé třídy, školní jídelna byla dokonce po určitou dobu ochromena natolik, že bylo (snad poprvé v historii) nutné zajistit stravu z externích zdrojů. Velmi si vážím nasazení a snahy o co nejlepší zvládnutí této situace ze strany paní ředitelky i celého pedagogického sboru, mnohdy na samém pokraji psychických sil. Věřte, že jinak tomu bylo i v případě lékařů ve zdravotním středisku a v určité míře i u nás na obecním úřadě. V okamžiku, kdy musíte zvládnout násobně více činností, úkolů a práce se stejným počtem lidí a zaměstnanců, je to velmi náročné. S velikou úlevou jsme všichni přivítali jarní ústup pandemie a ukončení všech na ní navázaných opatření. Pevně věřím, že se jednalo o definitivní tečku za dva roky trvajícím „nenormálním“ stavem. Nemoc samotná samozřejmě

nezmizí, ale odborníci jsou přesvědčeni, že se z ní stane endemické onemocnění, které o sobě dá čas od času vědět (stejně jako např. vlny chřipkových epidemií), avšak bude dobře zvládnutelné dostupnými léky a možností preventivní vakcinace ohrožených skupin občanů. Rovněž věřím, že definitivně skončily nesmiřitelné hádky mezi zastánci a odpůrci očkování, zastánci tvrdých omezujících opatření a naopak lidmi, kteří nechtějí dodržovat žádná pravidla, a bude možné zasypat příkopy, které byly během pandemie mezi jednotlivci i různými skupinami lidí vyhloubeny.

S koncem pandemie se však objevila nová vnější okolnost, kterou jsme si ještě na začátku roku rovněž nedokázali představit - válečný konflikt na nedaleké Ukrajině, dokonce blízko území, které za první republiky patřilo do našeho československého státu. Velmi si vážím všech lidí, kteří finanční, materiální či jinou formou pomáhali lidem prchajícím před válkou a nenechali je na holičkách. Prokázalo se, že v krizových situacích se my Češi dokážeme většinou semknout a pomoci tam, kde je to potřeba. Chtěl bych poděkovat i členům zastupitelstva za to, že jsme rychle a jednomyslně odhlasovali odeslání finanční pomoci z rozpočtu obce na účet ukrajinské ambasády v ČR a zakoupili potraviny a hygienické potřeby pro humanitární centrum v Plzni provozované Diecézní charitou. Válečný konflikt trvá už půl roku a nic bohužel nenasvědčuje tomu, že by měl v brzké době skončit. Je však samozřejmé, že žádná pomoc nemůže trvat věčně, zvláště v době, kdy nejen válečné události zvedají ceny veškerého zboží a služeb, a naši vlastní občané budou mít mnohdy co dělat, aby vše finančně zvládli. Pokud se dostanete do vážných finančních problémů, určitě se nestyďte požádat o dostupné sociální dávky na Úřadu práce v Rokycanech, i když jste třeba o žádné nikdy předtím nežádali. Především ceny energií rostou do astronomických výšin a ne každý dokáže nastalou situaci vyřešit bez pomoci druhých. Jako poslední instance samozřejmě funguje i obecní úřad a jeho sociální výbor, kam se můžete v případě nouze rovněž obrátit.

Přes všechny tyto události jsme se snažili zachovat i běžnou činnost obce, pokračovat v řešení problémů, které občany trápí, a vylepšovat obecní majetek. Zlepšení technického stavu a vzhledu domů se po letech dočkali nájemníci obecních bytů, když byla zateplena bytovka č.p. 291 v novém sídlišti a dokončuje se celková rekonstrukce bytovky č.p. 96 u hlavní silnice nad Domem služeb s vestavbou 2 nových podkrovních bytů. Vyřešen byl také problém s nevyhovující dešťovou kanalizací v areálu Sokolovny, kde při větších deštích docházelo k rozlivu vody do sklepních prostor budovy a na nedávno vybudované víceúčelové hřiště. Na základě předchozího rozhodnutí většiny obyvatel bytovek v novém sídlišti došlo po 46 letech k ukončení činnosti centrální kotelný, obec v této souvislosti řešila jednak zajištění

náhradního způsobu vytápění svých objektů v dotčené lokalitě a také další využití budov, staveb a zařízení, které jí po systému centrálního vytápění zbyly. Intenzivně jsme se také věnovali úpravám a nastavení systému nakládání s komunálními odpady ve světle nové legislativy. Po celý rok jsme se rovněž snažili najít odpovídající využití volných nebytových prostor ve zdravotním středisku, domu služeb a také v nově zakoupených stáncích v centru obce, zde je však nutné přiznat, že jsme v tomto byli úspěšní pouze zčásti. Dlouhodobě funguje prodejna potravin a smíšeného zboží vietnamské majitelky p. Gam a prodejna sezónního ovoce a zeleniny navázaná na farmu ve Strašicích. Předčasně naopak skončil pokus obnovit fungování původní Fialky, prodejna ovoce a zeleniny v Domě služeb a nyní ke konci srpna skončí i provozovna manikúry a nehtové modeláže ve Zdravotním středisku.

Největší letošní obecní akcí je 2. etapa rekonstrukce kanalizace Chejlavy, kdy se buduje zcela nový dešťový řad o velkých průměrech DN 600 a DN 800 táhnoucí se celou Těškovskou silnicí přes křižovatku ve středu obce, ulicí Na Pekárně dolů kolem pomníku až do rybníku. Jejím hlavním cílem je odvedení velkého množství srážkových vod ze zastavěné části obce gravitačně do recipientu tak, aniž by stekly do spodní části Chejlav v oblasti nad Markovou vilou, kde již několikrát způsobily poměrně velkou „paseku“ včetně vyplavení sklepů přilehlých rodinných domů. Plně rozumím tomu, že takto rozsáhlá akce přináší i mnohá omezení a nepříjemnosti, ať už ve formě zvýšené prašnosti, uzavírek komunikací či objízdek. Není to však nic proti tomu, co již druhým rokem zažíváme kvůli rekonstrukci hlavní silnice II/605 v režii Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, nejprve v intravilánu Svojkovic, poté v úseku mezi Svojkovicemi a Holoubkovem a nyní dokonce při pracích souběžně mezi Holoubkovem a Mýtem a Svojkovicemi a Borkem. Nechci nikoho hájit či naopak hanit a ponechám na uvážení každého, jestli si myslí, zda se to dalo či nedalo zkoordinovat lépe. Je však pravdou, že je nějaká situace ve stavebnictví a na trhu se stavebními materiály, kterou neovlivní ani objednatel (SÚS), ani zhotovitelská firma (ROBSTAV). Svazující jsou rovněž termíny poskytovatele dotace z EU, která je na tuto akci čerpána. Náklady na rekonstrukci všech výše uvedených úseků dosahují totiž téměř 100 mil. Kč, což by nebylo v silách nikoho bez dotace uhradit. Nezbyvá než věřit, že celá akce bude do konce letošního roku zdárně dokončena a že dopravní omezení v těchto úsecích nebudeme muset zažívat mnoho dalších let.

Přeji vám všem příjemné prožití zbytku léta a letních prázdnin!

Ing. Lukáš Fišer, starosta obce

**HOLOUBKOV
HASIČSKÉ CVIČIŠTĚ
27. srpna 2022**

LETNÍ SLAVNOSTI & BENÁTSKÁ NOC

PROGRAM

9.00 Tradiční volejbalový turnaj pod Sokolovnou
občerstvení zajištěno

15.00

Dětské odpoledne

skákací hrad, vodní skluzavka, diskotéka

17.00

Quo Vadis

Partička rockerů pobaví českými i světovými hity.

20.00

Milan Schelinger Band

Nestárnoucí písničky Jiřího Schelingera zazpívá jeho bratr Milan.

21.30 Ohňostroj & benátská plavba

22.00 Futro

Dívčí zábavová kapela ze Zbiroha.

Srdečně zve obec Holoubkov

Informace z jednání zastupitelstva a dalších orgánů obce

Od posledního vydání Holoubkovského zpravodaje se zastupitelstvo obce (ZO) sešlo na dvou svých jednáních, a to 20.9.2021 a 20.12.2021. Záříjové poprázdňinové zasedání bylo poměrně krátké a rychlé, což všichni přítomní přivítali hlavně z toho důvodu, že jsme ho kvůli aktuální koronavirové situaci absolvovali opět v rouškách a respirátorech. Hlavním bodem programu byly informace o činnosti základní a mateřské školy a zajištění nového školního roku. Už úvodní věta paní ředitelky, že to byl z důvodu epidemiologické situace pro všechny nejnáročnější školní rok za celou dobu její pedagogické praxe, předznamenala mnohé. Vyzdvihla mimořádné nasazení všech pedagogů a výbornou spolupráci s rodiči, díky níž byla distanční výuka na naší škole velmi dobře zvládnutá. Všichni se pochopitelně snažili o to, aby tato mimořádná situace měla co nejmenší dopad na děti. Ani v tomto nelehkém období neustala snaha o čerpání dotací na školní asistenty, projektové dny a dovybavení IT technikou. Škola se také rozhodla nově zastřešit individuální vzdělávání 9 žákům v jejich domácím prostředí svými rodiči či na neakreditovaných školách, pro tyto žáky se vžilo docela trefné označení „domškoláci“. Po dlouhých letech jsme museli bohužel odmítnout některé děti z okolních obcí, které žádali o zápis do MŠ z důvodu její naplněné kapacity, holoubkovské děti starší 3 let byly samozřejmě přijaty všechny. Spolu s ostatními zastupiteli jsme rovněž poděkovali dlouholeté vychovatelce ŠD p. Kalousové za její celoživotní práci, neboť po více než 40 letech odešla do důchodu. V rámci dalších bodů programu jednání ZO jsme schválili podání žádosti o dotaci na výdaje jednotky našeho Sboru dobrovolných hasičů a na provoz terénní pečovatelské služby v roce 2022. Projednali jsme také hospodaření obce za 1. pololetí a v rámci majetkoprávních záležitostí jsme schválili smlouvu o zřízení věcného břemene na elektrický kabel uložený do obecních pozemků se společností ČEZ a bezúplatné nabytí pozemků od Plzeňského kraje v okolí silničního mostu za rybníkem. Po několika dotazech z řad zastupitelů byl program jednání vyčerpán, proto jsem celé zasedání po celé hodině a půl mohl ukončit.

Mnohem hutnější a tím pádem delší bylo prosincové ZO konané těsně před Vánoci 20.12.2021. Protože ani v tomto období nebyla epidemiologická situace lepší (spíše naopak), opět jsme se neobešli bez ochrany horních cest dýchacích. Po úvodních formalitách a kontrole usnesení jsme si vyslechli zprávy o činnosti výborů ZO za uplynulý rok, kdy jejich předsedové většinou zdůrazňovali, že se výbory snažily standardně pracovat i v podmínkách různých omezení a zákazů a svoji práci různě přizpůsobovaly, např. komunikací přes e-maily. Velmi smutně vyzněla zpráva předsedy kulturního výboru p. Kurdíka, kterému nezbylo než konstatovat, že za celý rok 2021 mohli uspořádat pouze 3 akce, a to dětský den, Benátskou noc a zájezd do plzeňského Divadla Pluto. Takovouto strohou bilanci na poli kultury jsme skutečně ještě nezažili. Neveselé bylo i konstatování předsedkyně sociálního výboru MUDr. Gutové, že poprvé v historii nemohli vůbec osobně navštívit naše bývalé spoluobčany, kteří nyní žijí v sociálních zařízeních v Mirošově a ve Zbůchu, byly jim proto alespoň zaslány přání a balíčky. Členům všech výborů jsem za jejich práci pro obec poděkoval a následně jsme jim schválili vyplacení symbolické odměny. Důležitým bodem jednání bylo schválení 2 nových obecně závazných vyhlášek týkajících se odpadového hospodářství. Ty jsme museli vydat z důvodu zcela nové odpadové legislativy státu, která obcím ukládá další (mnohdy až nesplnitelné) podmínky týkající se třídění a dalšího nakládání s odpady. O této rozsáhlé a ne úplně jednoduché problematice komplexně napíšu do některého z dalších vydání Zpravodaje, podrobné informace jsou však již nyní zveřejněny na obecních internetových stránkách www.obceholoubkov.cz v sekci Odpady. Prozatím byly realizovány 3 viditelné změny, a to uzavření nových smluv s podnikateli zapojenými do obecního systému odpadového

hospodářství, výměna některých nádob na tříděný odpad a přesunutí svozu nebezpečného odpadu z parkoviště v centru obce do kotelny v novém sídlišti, kdy je vždy nutné tento druh odpadu předat obsluhující osobě, již v žádném případě není možné ho bez dozoru volně zanechat na veřejném prostranství, jako se to dělo v minulosti. Další změny však budou (muset) brzy následovat.

Ne úplně veselé bylo projednávání dalších 2 záležitostí, a to stanovení výše poplatku za odvoz odpadu a cena vodného stočného pro letošní rok. Obě tyto položky jsme bohužel museli zvýšit, byť jsme se snažili, aby to bylo opravdu o nejnižší možnou úroveň. Inflace, vyšší ceny pohonných hmot, energií, mezd řidičů a montérů se samozřejmě nemohou vyhnout ani naší obci, proto jsme místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství navýšili o 100,- Kč ze 700,- Kč na 800,- Kč na jednoho poplatníka a cenu vody o 4,- Kč z 83,59 Kč na 87,63 Kč za 1 m³. V případě odpadů do navýšení poplatku vstoupila ještě jedna okolnost, kterou naše (ale ani jiné) obce nemohou nijak ovlivnit, a to je zvýšení ceny za uložení každé tuny odpadů na skládce. Toto vychází ze snahy nejen našeho státu, ale i celé EU o omezení množství odpadu, který se bez dalšího užítu zahrne do skládky místo toho, aby se opětovně použil, zrecykloval či energeticky využil. V současné době se v Rokycanech staví zcela nová překládací stanice, kam by měl být v příštích letech odpad i z naší obce odvážen a následně energeticky využit ve spalovně v Chotíkově u Plzně. V odborných časopisech se rovněž diskutuje o úplně nových formách nakládání s odpadem, např. formou chemické recyklace. To je však budoucnost, v tuto chvíli jiná možnost než uložení odpadu na skládce pro naši obec bohužel neexistuje. Kromě ceny vody jsme ještě schválili dodatek ke smlouvě o provozování našeho vodohospodářského majetku se společností REVOS, kterým byla smlouva uvedena do souladu se současnou legislativou v této oblasti a zároveň její platnost prodloužena do roku 2025. Poté se předpokládá buď výběr nového provozovatele v rámci koncesního řízení, anebo vstup obce do Vodohospodářského sdružení Rokycanska v souvislosti s napojením na skupinový vodovod vedoucí z oblasti Brd.

Mimořádně důležitým bodem bylo schválení uzavření smlouvy o dílo na rozsáhlou stavební akci „Rekonstrukce kanalizace Chejlavy – 2. etapa“, s jejíž realizací se „potýkáme“ celý letošní rok. Tato akce navazuje na 1. etapu realizovanou v roce 2019 a jejím cílem je zlepšení odtokových poměrů z centrální části obce, z Koreje a Chejlav a z oblasti kolem hlavní silnice směrem na Mýto. Podstatou 1. etapy bylo především zkapacitnění vytížené čerpací stanice odpadních vod nad Markovou vilou a zajištění řádného přečerpávání splašků za bezdeštného období do centrální obecní čističky pod Olbrichem, podstatou nyní budované 2. etapy je odvedení dešťových vod z celé Těškovské silnice, z luk nad novým sídlištěm a z centra obce přímo do rybníka pod pomníkem

bez toho, aby tyto vody odtékaly dolů k Markově vile, kde přispívají k pravidelnému zatápění rodinných domů občanů. Tato nově budovaná kapacitní stoka rovněž nahradí nejstarší, ještě z kamene vyskládanou kanalizaci v naší obci, která vedla přes park a pod dnes již zbouraným domem č.p. 101 v části obce Na Rudě. Zakázku v celkové hodnotě téměř 15 mil. Kč měla původně realizovat firma DEKAKOM plus, Rokycany, která však nakonec z výběrového řízení odstoupila, proto ji realizuje druhá firma v pořadí COLAS CZ, Praha. V rámci dalšího programu ZO jsme se věnovali přijetí dotace na vybudování plynové kotelny v obecní bytovce č.p. 291 v souvislosti s ukončením centrálního vytápění v novém sídlišti, hospodaření obce za 3. čtvrtletí, druhé změně původně schváleného rozpočtu a hlavně schválení nového rozpočtu pro letošní rok 2022. Ten počítá s poměrně velkým deficitem přes 11 mil. Kč, který je však způsobený právě realizací finančně náročné investiční akce na rekonstrukci kanalizace, jak jsem popisoval výše. Obec však tento schodek uhradí plně z vlastních finančních prostředků bez nutnosti úvěrového zadlužení, neboť má nějaké peníze našetřené z přebytků rozpočtů minulých let. Zabývali jsme se také zajištěním každoroční povinné inventarizace obecního majetku, schválením termínů pro jednání ZO v letošním roce až do zářijových komunálních voleb nebo uzavřením další smlouvy o zřízení věcného břemene se společností ČEZ. S ohledem na personální situaci na obecním úřadě (dlouhodobá pracovní neschopnost jedné ze zaměstnankyň a následné snížení jejího pracovního úvazku, nárůst počtu klientů pečovatelské služby a nutnost zajištění plnohodnotného zástupu pečovatelské v době dovolených, nemoci či školení, neustále přibývající administrativa apod.) muselo ZO schválit také

navýšení počtu zaměstnanců úřadu, neboť tehdejší situace již nebyla únosná a nešlo by jí zvládnout bez omezení úředních hodin a snížení komfortu pro občany, kdy by některé záležitosti a úkony byly zajišťovány pouze v určité dny. To jsme samozřejmě nechtěli připustit, proto jsme vypsalí výběrové řízení na novou pracovní pozici, v němž uspěla p. Ilona Zbuzková ze sousedního Medového Újezdu, která od února nastoupila na obecní úřad. Již od loňského září zároveň posílil obecní pracovní četu mladý pracovník z naší obce p. Martin Suchý. Těmito personálními změnami je tedy výkon všech obecních agend opět řádně zabezpečený. Na úplný závěr prosincového ZO jsme se ještě zabývali stížností majitele nemovitosti vedle dětského hřiště u ZŠ týkající se poškození střechy jeho domu od míčů, které ze hřiště přelétávají až na jeho pozemek. Rozhodli jsme proto, že vzniklou škodu uhradíme, nechali jsme nainstalovat ochrannou síť nejen z boků hřiště, ale i z jeho horní strany, a zároveň jsme upravili provozní řád tak, že používání míčů mimo zasítované hřiště je zakázáno. Ačkoliv je dodržování tohoto zákazu kontrolováno jak Městskou policií Mýto, tak přítomným kamerovým systémem, přesto bych chtěl požádat i rodiče dětí navštěvující hřiště u ZŠ, aby na své děti dohlédli i oni sami. Pokud by se totiž stížnosti a poškozování majetku opakovalo, nezbylo by obci, než hřiště pro veřejnost uzavřít, což si myslím, že by byla velká škoda. Vzhledem k tomu, že byl tímto vyčerpán celý program prosincového ZO, popřál jsem zastupitelům klidné prožití vánočních svátků a vše nejlepší v novém roce, předal jim malý dárek a před devátou hodinou večerní zasedání ukončil.

Ing. Lukáš Fišer, starosta obce

Závod ROH

Ještě než se začnu věnovat 1. ročníku Závodu ROH, který se konal v rámci Českého poháru v zimním plavání v Holoubkově, ráda bych se vrátila k minulé sezóně, kdy se kvůli covidu sice moc neplavalo, ale v tom jednom z mála zimně-plaveckých závodů, které proběhly, oslavil náš malý klub relativně velký úspěch. 6. března 2021 jsme se vypravili v trojici Radka Hodinová, já a Lili Spoor na mistrovství České republiky v zimním plavání (v prsařském způsobu), kde se Radce podařilo vyhrát v 8,2 °C vodě závod na 500 m, a to s časem 9:37 minut a náskokem 26 vteřin. Já jsem si protrpěla bazénovou dvěstěpadesátku a Lili si vůbec poprvé zkusila plavecký závod na trati dlouhé 100 m. V loňské sezóně jsme mimo to byli v únoru již podruhé nuceni zrušit 1. ročník závodu v Holoubkově, který se tím pádem odsunul na sezónu 2021/2022, kdy měl tedy také na kahaní, což člověka trochu otráví, protože organizace není úplně jednoduchá, a představa, že se možná bude vše už potřetí rušit, člověku na náladě moc nepřidá. Navíc nám bylo dost proti srsti nesmyslně diskriminovat neočekované. Nakonec se našťastí epidemiologická situace drobet uklidnila a ve vší té znechucenosti jsme našli vůli závod zorganizovat. A asi to tak mělo být, protože nám na těch pár dní krásně rozmrzl rybník, který následně znovu zamrzl. Na závod se sjeli plavci z celé republiky a objevilo se tu i několik pokořitelů a pokořitelka kanálu La Manche. Ta mimochodem porazila naši hvězdu Radku na trati 750 m. Při takové konkurenci ovšem není 2. místo žádná ostuda. Ale to už jsem asi trochu předběhla. Pro statistické účely je třeba uvést, že se závodu nakonec zúčastnilo celkem 108 plavců, což je na 1. ročník celkem fajn počet, protože už je to slušná skupina otužilců nadšenců, nicméně se stále nejedná o extrémní zátěžový test. Počasí nám přálo, vzduch měl 3,1 °C a voda 2,7 °C, což je ledová voda (ta se počítá do 4 °C) a je tedy možné vyplavat si výkonnostní třídu a získat tím možnost plavat při dalších závodech delší trať. Sem tam zasvítilo sluníčko a do hladiny se opřel vítr, takže to chvílemi vypadalo tak trochu jako na Rujáně.

Poslední chvíle před závodem

Hromadná fotografie před zahájením závodu

Nicméně, aby v tom (ne)byl zmatek, vrátím se ještě ke komplikacím před závodem. Den před závodem Jirka Rejzek pomocí motorového člunu rozbil led, který se nám v sobotu vrátil jako bumerang a Jirka tím pádem strávil celé dopoledne v sucháči ve vodě a s pomocí kluků prováděl výlov ker, o které by se plavci mohli zranit. To ho dost vyčerpalo, takže bylo nutné udělat menší rošádu a místo Jirky šoupnout na záchranářskou loď mého

drahého chotě, který měl být původně cílovým rozhodčím. Pak nám ale chyběl jeden cílový rozhodčí. Naštěstí má manželka i Jitka Nováková, takže se situace vyřešila. Manžel Jany Málků už měl totiž za úkol pomáhat v neoprenu plavcům a plavkyním z vody. A samozřejmě nesmíme zapomenout i na další nápomocné manžely, jako je třeba ten Aleny Gärtnerové. Každopádně je nutno zmínit, že se situace nekomplikovala jen venku, ale i uvnitř, kde nám nefungoval ani jeden z elektrických čajovarů. A jak každý zimní plavec ví, s čajem je to jako s dřívím, takže ho není nikdy dost. Tato situace se nicméně opět vyřešila, a to výměnou jedné prodlužovačky a resetováním pojistky u druhého hrnce. Radost nám trochu zkazila zpráva od Jirky Panoše, že nejde jeden ze dvou čajovarů, které jsou v rybníka. Tam se zázrak nekonal a bylo třeba nasadit dětské dělníky, konkrétně Honzu N. Když už mluvím o té dětské práci (která byla ovšem zcela legální, protože jsme dětem nic neplatili), musím pochválit Emču K., Jirku R. a Toma P. za vzorné opáskování a vítání (snad pozdravili) plavců; Kačku G. za asistenci při popisování plavců; Emču K. a Andulku M. za odebrání a vzorné ukládání čipů; zase Emču (si to dítě prostě musím prosadit), Andulku M., Kačku M. a Karin za vydávání obědů; a Jirku R. a Matěje N. za nezbytnou asistenci při předávání cen.

Příprava před slavnostním zahájením

Radka po vyplavání druhého místa na 750m trati

Když už jsem u vyzdvihování zásluh, rovnou bych chtěla poděkovat všem členům našeho klubu za skvělou práci. Například Jana, která měla fungovat jako kontrolní časoměřič, mě hned při doplávání prvního plavce závodu na 1 000 m šokovala řečnickou otázkou: „Za kolik to asi zaplavával?“. To se naštěstí vysvětlilo tím, že Jana byla své funkce hlavním rozhodčím zproštěna a šla také odebrat čipy (na některé zmrzlé a tak trochu „mimo“ plavce holky nestačily). Už jsme zmiňovala, že je naší hvězdou Radka, ale bylo by dost nefér nezmnít další světlo jasné, kterým je Štěpánka Rejzková - ta si na trati 250 m vybojovala první místo, což je na domácí vodě nádhera. U vycházejících hvězd bych ještě zůstala a ráda bych vypíchla také moderátorský výkon Jitky, která se svým hudebním kolegou doktorem Blechou

velmi spontánně takovým vesnickým způsobem s nečekaně velkým množstvím fabulací komentovala celé plavecké odpoledne. Nicméně je třeba zpytovat svědomí a zmínit, že jsem na tento tak trochu zmatečný styl navázala při závěrečném předávání cen. Každopádně se nám tím podařilo vytvořit příjemně hřejivou vesnickou atmosféru. Abych moc nepřeskakovala, dokončím ještě to plavání. Dalším borcem, který by zdolal 750 m, ale vzhledem k vyčerpání plaval 500 m, byl Jirka R. Trochu to nechápu, protože bych tam po dopoledni stráveném v rybníce už znovu nevlezla. 250 m jsem si dala já, šampionka Štěpka, Alča, Petr Málek a Luděk Lázníčka. Jediný, kdo byl z našeho klubu přítomen a neplaval, byl Pavel Wirth, který strávil celý závod jako záchranář na člunu. No, a pak samozřejmě následovala stovka, kde si jako doprovod našich nejmladších plavců, Kačky R. a Toma P., zaplavali Jana s Jitkou a Petr.

Jirka po zdolání 500 m

Štěpánka, která si doplávala pro 1. místo na 250m trati

Na závěr přidám ještě poděkování obci (konkrétně Lukášovi a Standovi), firmě Weiler (bez jejich zázemí bychom měli docela problém), společnosti ČEPS, Kovohutím za sponzorské dary, Tomovi Kocánkovi (velkému zvířeti nejen u plzeňských otužilců, ale i v sekci zimního a dálkového plavání), Lucii z Prahy (a Chomutova), Pavlovi Divišovi za rybník a dalším sponzorům. A ti nejdůležitější nakonec, obrovský dík klukům od rybářů: velkému náčelníkovi Pavlovi Kouřimovi a Jirkovi Panošovi, který je takovým místním Ferdou Mravencem, protože opravdu zastane práci všeho druhu. Bez nich by se nám to se vši pravděpodobností nepodařilo dotáhnout k takovému úspěchu. Spoustu věcí jsme díky nim nemuseli řešit, protože se to tak nějak „udělalo samo“. Potom bych chtěla zbořit jeden mýtus, a to, že tři ženský spolu nevyjdou. Jsem fakt ráda, že jsem mohla na organizaci závodu spolupracovat s Radkou a Štěpkou, protože jsme si vše výborně rozdělily a ta spolupráce byla férová a efektivní. Navíc mám takový pocit, že v žádném dalším klubu zimních plavců nestojí ve vedení žena, natož tři, takže jsem na

nás pyšná. Zároveň ale nesmím zapomenout zmínit Jirku R., který je dostatečně velký chlap na to, aby našemu ženskému triu statečně sekundoval. To by asi nějaký zamindrákovaný „rádoby mačo“ nedal. V rychlosti bych pak chtěla poděkovat ještě dalším klukům od radnických a rokycanských hasičů (vyměřování trati a záchranářství) a holoubkovských rybářů (Milan), kteří nám při závodě také hodně pomohli.

Dvěšestpadesátkařky

Jinak poučení pro příště: 1) hubnout do plavek se má celoročně, a nejen na jaře; 2) při pořádání závodů v zimním plavání, a asi nejen těch, je člověk až do vyhlášení tak trochu jednou nohou v kriminále ☺

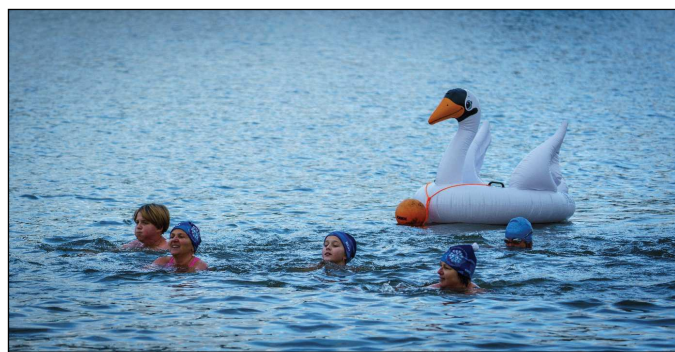
*Klára Kubínová Formánková,
předsedkyně klubu Rybníkářky a otužilci Holoubkov*

Vyprávění z minulého století

Proměny Holoubkova ve 20. století jsme již probrali, někdy se třeba ještě podíváme na pár fotografií, které jsme zatím neukázali. Teď bychom tedy mohli na to dvacáté století vzpomínat. Společně můžeme připravit vyprávění sportovců, ochotníků a dalších spolků. Nyní pro začátek bych s dovolením já začal vyprávět o naší rodině a vzpomenout na dobu, kdy jsme se do Holoubkova přistěhovali. Bylo to 31. srpna 1959. Můj starší bratr Eda nastoupil do školy v Mýtě do osmé třídy, já do sedmé a nejmladší Jiřík do třetí třídy holoubkovské školy. Tam byla tehdy pětitřídka, stísněná ve třech učebnách, tak to bylo až do roku 1972, kdy byla škola přestavěna.

Na snímku zleva je Pavel Veverka, já, Karel Bělohávek, Pepík Hellmich, Pavel Huml, Miloš Opatrný, Mejťák Kadelka Lang a Vláďa Herget. S námi samozřejmě naše třídní učitelka, paní Marie Ryšavá. Byli jsme silný ročník 1947, bylo nás jedenáct kluků a šest děvčat. Marie Kouřimová, Hana Sýkorová, Marie Prantnerová, Jitka Perlíková (kadeřnice) a z Chejlav Miluše Šlapáková, z běčka ještě Marcela Svejkovská. Z kluků pak Karel

Šťastné děti a jejich ještě šťastnější doprovod

Radka si plave pro vítězství na mistrovství ČR v prsařském způsobu

Fotky od Karla Vlčka, Jirky Panoše a Lilian Spoor

Bělohávek, Pavel Huml, Míra Zajíček (syn paní Irmy), Jindra Skuhrovec, Miloš Opatrný, Vláďa Herget a já, z běčka pak Ota Řezáč a Jirka Sebrein. Ještě Petr Veselý a Franta Klír, ty ale rodiče posílali do Rokycan. Starší bratr Eda byl ročník 1946, ten byl samozřejmě slabší. Z dívek to byly Jarmila Tesárková, Andula Lukešová, Loňa Valášková, Andula Vítová, Hana Slovácová, Hana Pajerová, Květa Borečková a Marta Fírtová. Z kluků pouze Zdeněk Kotršál, Petr Jarošík a Honza Vild - Práda. Holoubkov měl po válce 800 obyvatel (dnes 1.400).

Přestěhovali jsme se z Nepomuka, protože mého otce zavřeli na Bory a pak už ho nechtěli přijmout do zaměstnání zpět. Byla to tehdy taková doba v těch smutně proslulých 50. letech. Estébáci měli moc značnou a kdo se jim znelíbil, toho zničili, samozřejmě toho úspěšného. Stačila maličkost, v případě mého otce se jednalo o cenový rozdíl asi 50 korun při inventuře k přecenění lihovin, prý ty láhve chtěl zatajit a na rozdíl se obohatit. On je ale měl uložené v regálech připravené k fyzické inventuře, takže je nechtěl zatajit, jen je neuvedl do inventury, když ji připravoval ve spěchu za provozu, což ale neměl dělat, bylo nařízeno zavřít a provést inventuru. To ale on neměl rád, hospodu zavíral velmi nerad. Ale znáte to, kdo chce psa bít ... A tehdejší gumové paragrafy ... Odsoudili ho na 18 měsíců nepodmíněně, pak ho pustili už za 9 měsíců, ale Jednota, tedy zaměstnavatel, ho odmítl přijmout zpět, a tak si našel místo v Prešticích. Tam poznali jeho kvality, a tak si ho podrželi, aby zůstal v některém závodě jejich podniku RaJ Plzeň-venkov. Nakonec z toho pro nás vyšel Holoubkov. Přistěhovali jsme se a rodiče začali budovat kšeft od začátku, otevírali ráno už v osm hodin, hned ještě v září mě otec poslal do Rokycan do Nádražní restaurace, kde měli zajíce dodané od myslivců a rozdělovali je po jednotlivých závodech. Koukali se jich zbavit, a tak mně jich do té velké tašky nandali pět nebo šest, tehdy bylo ještě zajíců dost. Ta taška pak vážila snad 30 kilo a já 40 kilo. Nějak jsem to musel z nádraží do hotelu

dopravit. Náš tatí chtěl budovat kšeft a nebál se vzít si zboží, i když kšeft se teprve začal budovat, a ten zájic na smetaně byl trochu dražší jídlo, stál snad osm korun. Také si vzpomínám, že tehdy v září traktor přitáhl před hotel valník plný švestek a lidé si je tam vybírali, korunu padesát za kilo.

Pomalu jsme se seznamovali i s kamarády, bratr Eda mě přivedl na pole před Vinšovou, kde jeho spolužák Petr Jarošík jezdil s traktorem se zapřaženým hrudořezem. Petra to bavilo, ve třinácti letech projížděl po dvoře hotelu i auta pana Bělohávků, ten byl jeho příbuzný, a měl Škodu 430 a Pragu Piccolo. Ještě musím zmínit Míru Krále, to byl takový rošťák, učil se tehdy ve fabrice v lakovně a bylo ho všude plno, hlavně v hotelu na dvoře nám s kuchařem projížděli naši motorku, a když to celé rozstelovali, tak řekl: „To spraví pan Vít a gramorádio vám spraví zase pan Kabourek v Kabelu ...“ Tak jsme od něho vlastně získávali i první informace o obci. Když jsme pak jezdili s Petrem Jarošíkem před Vinšů po poli (dnes je tam UniCut), přišel tam i Míra Král a pochopitelně si naskočil na jedoucí traktor a stál na přední ose. Uviděl to hospodář, slavný hokejista, a přišel mu tam napohlavkovat se slovy: „Blbče, vono je málo jednoho průseru ...“ Tím měl na mysli to, co se stalo předešlého roku, když traktor přejel nohu Lojzy Veverky, tomu se to pak hojilo pomalu, nějaký čas nechodil, potom chodil, i do tanečních, ale nejraději se pak přesouval na mopedu. Petr Jarošík ale brzy s jízdou traktorem skončil. Byla tehdy totiž doba násilné kolektivizace zemědělství. Nikdo tam pracovat nechtěl, a tak z toho Petr vycouval. Pan učitel Šimáně tehdy řekl: „V roce 2000 vám přinesou k jídlu na talíři ozubená kolečka ...“ Pesimisté říkali: „Zdechneme jako krysy.“ Ale strana a vláda si i s tímhle tehdy poradily. Nechaly lidi, aby si v těch zemědělských družstvech vydělali, navíc zaměstnanci z továren a úřadů chodili do JZD pomáhat na brigády.

Nepomučáci se na nás přijeli podívat už asi po 14 dnech, to když fotbalisté zajeli k utkání 1.B třídy do Zbiroha. Venca Zahradník byl tehdy povýšen z dorostu mezi muže a jednoho Zbirožáka tam fauloval a lidé na něj hrozně řvali. Netušili, že za deset let z něj bude šéfdirigent Orchestru čs. televize. Jak jsme se v hotelu zabydlovali, tak jsme i my, kluci, pomáhali rodičům, musím neskromně říci, že hlavně já, i když jsem nebyl nejstarší, tak tatí při nějaké tančovačce řekl: „Kluci ať jdou spát, ale Jindra ať tady zůstane.“ Pomáhal jsem „u okénka“ i ve všední den. Začínal jsem i nalévat rum panu Mužíkovi, on mě zase učil jiné věci, byl vzdělaný. Podnikové ředitelství nám postupně dodávalo různá technická zařízení, třeba registrační pokladnu, ta vydávala bloky, blok se musel odtrhnout a popsat tužkou, třeba 3x vepřová. Asi o dva roky později už se běžně popisovaly propiskou, předtím obyčejnou tužkou. Pak nám brzy na to dodali i nářezový stroj, a ten se stal našemu tatímu osudným. Pak nastal problém s vodou. Voda z vodovodu náhle tekla nahnědlá a páchnoucí. Řešením bylo, že nám vodu dovážel asi půl roku rokycanský lázeňský pan Vimr v termosech. Jednou jsme jeli s mamí do Rokycan, a když jsme se vrátili, tatí tam nebyl. Za chvíli ho přivezl pan Vimr. On si totiž tatí uřízl na nářezáku asi dva milimetry špičky palce, přesně kolik tam bylo nastaveno na krájení salámu. Naštěstí pak hned přijel pan Vimr s vodou, a tak tatího odvezl na chirurgii do nemocnice. Tam mu uštípli kousek kůže ze stehna a přišli na ten palec, ke kterému ještě přidali z obou stran dlahy, a tak se tatí vrátil s obrovským zavázaným palcem. Samozřejmě s tím mohl marodit, ale když s tisíci korun máte živit pětičlennou rodinu ... takže pracoval dál. Když jsme pak asi o tři měsíce později jeli do Prahy na Druhou celostátní spartakiádu, tak už ten palec zavázaný neměl, ale říkal, jak to bolí, když se do toho uhodí. Tam na zahradě hotelu býval takový rybníček asi pět krát pět metrů, byly to svedené odpady a voda z nich se tehdy nějak dostala do zřejmě porušeného potrubí vodovodu. V té době na to nebylo snadné sehnat řemeslníka, až v říjnu se vrátil z vojny mladičský pan Hrabák, plynář z Mýta, tak to konečně udělal. Pak se to hned na zahradě u studny oslavovalo. Pan Hrabák - když ho dnes potkáme - na ty noční oslavy u studny dodnes vzpomíná.

Zleva: paní účetní Dagmar Dušková, kuchař Eda Latislav, náš tatí a paní Kaprasová, manželka Jana Kaprase, byla naše první servírka, a paní vedoucí.

Tehdy se chodívalo na brigády a ani našeho tatího to neminulo. Co měl dělat, když nejstarší syn už v témže roce končil základní školu a o rok později ten prostřední, to by tehdy na brigádu nešel jen kaskadér, jak říkáme dnes. Ani vhodné oblečení neměl, podívejte, jak se vymódil. Brigádníci tehdy pokládali betonové roury kanalizace při hlavní silnici nad hotelem. Likvidovali tím tehdejší strouhy.

V našich počátcích v Holoubkově je třeba zmínit i Edu Dvořáka, to byl invalida, který zřejmě v dětství byl postižen dětskou obrnou. Nechodil, jen opřen o dvě hole nakloněn dopředu táhl obě nohy za sebou. V roce 1959 už byl umístěn v ústavu pro přestarlé v Rokycanech, vedle vojenské správy, ale vždy v sobotu odpoledne přijel, a pak prospal v hotelu dvě noci v sedě u stolu. A tak se leccos o Holoubkově dozvěděl. Pan Bělohávek měl moje rodiče rád. Hotel mu sice „sebrali“, ale měl radost, když jeho dům opět prosperoval a byl živý. Našel rodičům inzerát v Lidové demokracii, že někdo prodá dva roky starou Volhu, a rád našim i půjčil peníze, které jim chyběly. Proto jsme mohli přijet do Nepomuka už po dvou letech ve Volze. Ti Nepomučáci, kteří nám byli nakloněni, nám pak ještě po letech připomínali, jaká to pro místní papaláše byla facka. O tři roky později pak ti papaláši vyslali Tatra 603 s vybranými vyslanci, aby přemluvili

rodiče k návratu do Nepomuka. Ale to už bylo pozdě, žili jsme tu už pět let, náš nejmladší Jiřík rošťáčil s místními kluky, když třeba běhali v rozestavěném starém paneláku a lezli ve vyšších patrech po balkónech, které byly ještě bez zábradlí. Já s Edou jsme měli před maturitou a byli jsme už prostě Holoubčáci.

Snímek roku 1964, v masně tehdy prodával pan Suchý, ten drží paní Procházkovou, to byla sestra paní Kratochvílové. Paní Jaroslava Zajíčková byla v pořadí naše čtvrtá účetní. O účetní byla tehdy velká nouze, v roce 1963 tuto práci skoro celý rok u nás vykonával sám velký ředitel strašické slévárny pan Slavoj Šlapák.

Na tomto snímku vidíme, že ani pomocné síly se nedaly sehnat snadno. První zleva je paní Stupková ze Smolárny.

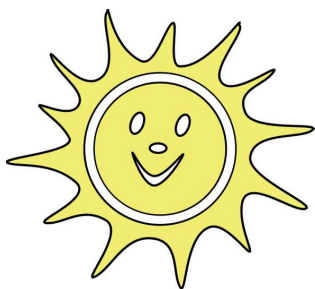

Ještě se podívejme na fotografii z pozdější doby, a to z roku 1968. Čtyřicetiletá paní vedoucí je zde se svým dvaadvacetiletým synem.

Prozatím tedy končím vzpomínání, více se nám do Zpravodaje nevejde. Někdy v budoucnu se k tomu vrátíme.

Jindřich Maxa, kronikář obce

Okénko Základní a mateřské školy v Holoubkově

Základní škola a Mateřská škola Holoubkov

Vážení spoluobčané,

stalo se tradicí, že na stránkách Holoubkovského zpravodaje nacházíte pravidelné informace o životě naší školy a školky. Co je tedy u nás nového? Ve škole nám stále narůstá počet žáků - v uplynulém školním roce už 88. Novinkou jsou pro nás letos individuálně vzdělávané děti - tzv. „domškoláci“, které doma vzdělávají podle našich podkladů rodiče a s dětmi do školy docházejí na přezkoušení. Takto máme 8 prvňáčků a jednoho druháčka, jsou to děti z Rokycan, Plzně, Nepomuku a Brna. Ve škole, školce i školní družině se intenzivně a s chutí všichni věnujeme výchově a vzdělávání našich dětí. Bohužel i uplynulý školní rok byl poznamenán opatřeními souvisejícími s epidemií Covid-19. Naštěstí je naše škola i školka výborně vybavená technikou, pracujeme s šikovnými dětmi, vstřícnými rodiči a výbornými paní učitelkami :o) Zvládli jsme i situaci s kombinovanou výukou - část třídy ve škole, část třídy doma - pro děti doma jsme přenášeli

přes kameru a počítač živě vyučovací hodiny, děti ve škole viděli své spolužáky přes interaktivní tabule, takže se ve stejný čas učili všichni společně. Přesto všichni doufáme, že tato vlna nemoci už byla poslední a že další školní rok už bude naplněn a bez omezení.

Mateřská školka velmi úspěšně připravuje děti pro vstup do základní školy, rozvíjí jejich řečové dovednosti, věnuje se rozvoji nadání, polytechnické výchově, matematické a čtenářské pregramotnosti, rozvoji dětské tvořivosti. Školní družina úzce navazuje na práci školy, rozvíjí u dětí nejen tvořivost, ale především kamarádské vztahy, učí je smysluplnému, aktivnímu trávení volného času. Naše školní jídelna byla epidemií postižena nejvíce. Všechny paní kuchařky byly dlouhodobě nemocné a jenom díky velké vstřícnosti naší obce, která dětem cenu obědů doplácela, jsme zvládali dovážet obědy a zároveň drželi jejich cenu pro děti na stejné úrovni, jako když jídelna vaří. Snahu základní školy věnovat se intenzivně rozvoji všech žáků podpořilo získání dotační podpory v rámci projektů Šablony 2 a Šablony 3, ze kterých jsou pro školu i školku placeny pozice školních asistentek, pro děti pak kroužky a projektové dny. V létě se na škole konal již podruhé camp pro nadané děti s bohatým doprovodným programem.

1. třída MŠ - Motýlci

2. třída MŠ - Berušky

3. třída MŠ - Včeličky

1. třída ZŠ

2. třída ZŠ

3. třída ZŠ

4. třída ZŠ

5. třída ZŠ

Školní družina

PF 2022

Chtěla bych vám všem jménem kolektivu základní a mateřské školy, školní družiny i jídelny a jménem všech našich dětí popřát především hodně zdraví a nám všem v tomto roce již natrvalo návrat k běžnému životu

Mgr. Iveta Vodičková, ředitelka školy